

[Miljøministeren.]

ling i folketinget den 7. december 1976 henvist til behandling i folketingets udvalg om fysisk planlægning, men bortfaldt i forbindelse med folketingsvalget den 15. februar 1977. Foreliggende forslag er uændret i forhold til forslaget af 19. november 1976 bortset fra, at miljøministeren foreslås som klagemyndighed i stedet for fredningsstyrelsen i en særlig kategori sager om råstofindvinding på strandbredder.

Som nævnt i den tidligere fremsættelsestale er baggrunden for lovforslaget en undersøgelse foretaget af fredningsstyrelsen i 1975, der har påvist, at vore råstofressourcer er mere begrænsede end tidligere antaget. Det må forventes, at der inden for en årrække vil kunne opstå mangel på flere af vore mest anvendte råstoffer, såfremt der ikke i videre omfang sker en samfundsmæssig styring af råstofindvindingen samt en rigtig anvendelse af råstofferne.

Herudover har gennemførelsen af lovene om lands- og regionplanlægning i 1973 og loven om kommuneplanlægning i 1975 gjort det nødvendigt, at der tilvejebringes et planlægningsgrundlag for råstofindvindingen til brug for den sammenfattende arealplanlægning.

På denne baggrund foreslås som de væsentligste nydannelser i lovforslaget, at råstofindvindingen og råstofforsyningen for fremtiden skal ske efter en planlægning. I forbindelse med planlægningen foreslås det, at råstofressourcerne på land og på havbunden kortlægges. Der foreslås endvidere en hjemmel for miljøministeren til ud fra ressourceøkonomiske hensyn at fastsætte regler om råstoffernes anvendelse ved udførelse af bygge- og anlægsarbejder. Sådanne regler skal fastsættes efter forhandling med boligministeren og ministeren for offentlige arbejder.

Herudover er lovforslaget ensbetydende med en forenkling af lovgivningen om råstofindvinding. Lovforslaget afløser således foruden den eksisterende råstoflov fra 1972 kystfredningsloven fra 1973 og lov om brunkulslejer fra 1958.

Lovforslagets genfremsættelse er udtryk for, at det er regeringens opfattelse, at ressourcesituationen på råstofområdet gør det nødvendigt, at den her foreslåede planlægning af råstofindvindingen og styring af råstofanvendelsen gennemføres snarest muligt. Selv om lovforslagets gennemførelse vil betyde en stigning i statens og amtskommunernes udgifter på dette område, vil disse udgifter være en samfunds-

mæssigt meget beskeden investering, der vil kunne sikre landets og industriens råstofforsyning i en årrække. Jeg skal i den forbindelse understrege, at forslaget, der har været forhandlet bl. a. med de kommunale organisationer, Industrirådet, råstofvindernes og råstofbrugernes organisationer samt landbrugets organisationer, er udformet under hensyntagen til de berørte erhverv. Industrirådet har således kunnet tilslutte sig hovedprincipperne i lovforslaget.

Ved det tidligere folketings 1. behandling af lovforslaget (Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 2815-2836) viste de fleste af partierne i salen da også forståelse for, at problemerne omkring udnyttelsen af vore begrænsede råstofressourcer nu må løses.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt kan henvise til den tidligere fremsættelsestale (Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 1869-1874) samt til lovforslagets bemærkninger, anbefale lovforslaget til folketingets vedtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Voigt) (FP):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *for-slag til lov om ændring af færdselslov*, idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg fremsætter hermed *for-slag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den på De forenede Nationers konference om oprettelse af en international fond for landbrugsudvikling den 13. juni 1976 vedtagne overenskomst om oprettelse af Den internationale Fond for Landbrugsudvikling*.

Den internationale Fond for Landbrugsudvikling er et konkret resultat af FN's verdensfødevarekonference, der fandt sted den 5.-16. november 1974 i Rom. Verdensfødevarekonferencen anbefalede i sin resolution nr. 13, at der blev oprettet en international fond for landbrugsudvikling, som kunne tilvejebringe supplerende finansielle midler til landbruget i udviklingslandene. Som opfølgning heraf indbød FN's generalsekretær alle interesserede lande til forhandlinger om en oprettelsesoverenskomst for fonden. Disse forhandlinger resulterede i et udkast til en overenskomst, der blev vedtaget på en til formålet indkaldt FN-konference den 13. juni 1976.

Fonden vil i henhold til overenskomsten blive etableret som en ny særorganisation i FN-